

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Враца, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20231400900097 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. от Търговския закон /ТЗ/.

Образувано е по молба на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от А. С. Г., с която се иска да бъде открито производство по несъстоятелност на дружеството-молител, с начална дата на неплатежоспособност – 23.08.2023 г.

В молбата се твърди, че дружеството е в състояние на свръхзадълженост и не може да изпълни изискуеми и безспорни парични задължения по търговски сделки.

Към молбата са приложени: уведомление по чл.78 ДОПК № 06000233098309/06.10.2023 г.; списък на кредиторите към 06.10.2023 г. с посочване на адресите, основаниято, размера и обезпеченията на вземанията; списък на длъжниците към 06.10.2023 г. с посочване на адресите, основаниято, размера и обезпеченията на вземанията; инвентаризационен опис на МПС към 06.10.2023 г. с удостоверение от МВР, Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция" и справка в Централна база за собственост на МПС; ГФО към 31.12.2020 г.; счетоводен баланс и оборотна ведомост към 26.09.2023 г.; декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч.; 21 бр. фактури 2 бр. покани и 1 бр. договор за паричен заем от 01.08.2019 г.

С Разпореждане № 380/12.10.2023 г. на молителя са дадени указания за отстраняване на констатирани нередовности в подадената молба за откриване на производство по несъстоятелност, като конкретизира дали е в имуществено състояние на неплатежоспособност или на свръхзадълженост, а в случай, че се позовава и на двете основания – да посочи дали ги заявява в условията на кумулативност или на евентуалност и в каква поредност, и да представи посочените в молбата ГФО към 31.12.2021 г. и 31.12.2022 г.

В изпълнение на дадените от съда указания е постъпила молба вх.№ 6822/30.10.2023 г. от "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД, подадена чрез

пълномощник адв.В. Ч., в която се уточнява, че се поддържа наличието и на двете основания за откриване на производството по несъстоятелност в условията на кумулативност. Посочва се също, че неправилно в първоначалната молба управителят на дружеството е посочил, че прилага ГФО към 31.12.2021 г. и 31.12.2022 г., тъй като такива няма изготвени, поради обстоятелството, че дружеството не е осъществявало дейност, за което е подадена и декларация-образец по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч, която е приложена към молбата.

По делото са назначени и изслушани и специализирани оценителна автотехническа и съдебно-счетоводна експертизи, чиито заключения са приети от съда като обективни, компетентни и неоспорени.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в ТР, се констатира, че молителят е регистриран като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ООД, с основна дейност: вътрешна и външна търговия с автомобили, селскостопанска и строителна техника, проектиране, производство и реализация на изделия в областта на машиностроенето и други отрасли в промишлеността и селското стопанство, вътрешно и външнотърговска дейност във всички разрешени от закона форми, представителство /без процесуално/, посредничество и агентство на местни и чуждестранни физически и юридически лица в страната и чужбина, консултантска, инженерингова, маркетингова и лизингова дейност и всякаква друга дейност, която не е забранена със закон.

В приложения по делото списък на кредиторите е отразено, че към момента на подаване на молбата дружеството има задължения в общ размер от 1 390 934,14 лв., от които към НАП – 27 367,56 лв.

При извършената служебна справка в ТР се констатира, че дружеството не е обявявало годишни финансови отчети за 2021 г. и 2022 г., а с приложената декларация по чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството управителят на дружеството е декларирал, че през 2021 г. дружеството не е извършвало дейност по смисъла на § 1, т.30 от ДР на ЗСч.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на търговеца:

По счетоводните баланси на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г., 31.12.2022 г. и 31.12.2023 г. сумата на актива е непроменена и е с балансова стойност от 1008 хил.лева със следната структура: дълготрайни материални активи – 0 хил.лв., дългосрочни финансови активи – 39 хил.лв., краткотрайни активи – 969 хил.лв., в т.ч. материални запаси – 0 хил.лв., вземания от клиенти и доставчици над 1 година – 33 хил.лв., други вземания – 934 хил.лв., парични средства в брой – 2 хил.лв. В заключението се съдържа списък на дългосрочните инвестиции в различните предприятия, както и списък на вземанията с посочване на задължените лица.

В заключението на ССЕ е отразено, че към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г., 31.12.2022 г. и 12.10.2023 г. съгласно извършеното осчетоводяване общият размер на задълженията на дружеството-молител е 1 391 309,14 лв., които са изцяло краткосрочни и изискуеми. Съставен е и списък на задълженията с

посочване имената на кредиторите, дата на възникване на задълженията, дата на падеж и стойността на всяко от задълженията. Вещото лице е изготвило и вариант на задълженията към 12.10.2023 г. с включване на публични задължения съгласно издаденото му удостоверение изх.№ 060372304488543/21.11.2023 г. от ТД на НАП Велико Търново – офис Враца, според който задълженията са в общ размер от 1 408 132,42 лв. Вещото лице е посочило, че съгласно това удостоверение публичните задължения на дружеството са в общ размер от 40 052,82 лв., от които: 23 229,54 лв. – главница и 16 823,28 лв. – лихви към 21.11.2023 г. и произтичат от задължения за ДДС и осигуровки. Отразило е, че има образувано производство по принудително изпълнение – ИД № 22150000277/2015 г., в рамките на което са наложени обезпечителни мерки върху имуществото на длъжника чрез запори върху банковите му сметки и МПС.

От заключението на изслушаната оценителна автотехническа експертиза се установява, че реалната пазарна цена на действително съществуващите активи /МПС/ възлиза на общо 10 555 лв. Вещото лице е посочило, че значителна част от регистрираните като собственост на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД МПС не са налични и не са му били предоставени за оглед.

Въз основа на това заключение ССЕ е дала заключение, че реалната пазарна стойност на всички активи на молителя възлиза на 1 018 929,21 лв., в т.ч. 10 555,00 лв. – стойността на действително съществуващи МПС, 38 645,00 лв. – дългосрочни инвестиции в предприятия, 33 114,60 лв. – вземания от клиенти, 934 322,22 лв. – други вземания, 2 242,39 лв. – парични средства в брой и 50,00 лв. – запорирани парични средства в разплащателна сметка. Посочено е, че към 12.10.2023 г. общият размер на паричните задължения с включени публични задължения е 1 408 132,42 лв. Заключението на вещото лице е, че задълженията на дружеството надвишават с 389 203,21 лв. реалната пазарна стойност на всички активи.

В Таблица № 9 от заключението вещото лице е отразило стойностите на показателите за ликвидност в два варианта – първи вариант съгласно баланса към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г., 31.12.2022 г. и 12.10.2023 г. и втори вариант с включване на публичните задължения към 12.10.2023 г. Коефициентът на обща ликвидност съгласно първия вариант е 0.697, а съгласно втория вариант – 0.689, при минимална общоприета стойност 1-ца, което и в двата варианта показва, че с наличните краткотрайни активи търговецът не може да изплати краткосрочните си задължения. Коефициентът на бърза ликвидност в първия вариант е 0.697, а във втория вариант – 0.689, при приети в практиката оптимални стойности от 0,5 до 1.00, и показва, че с бързоликвидните активи може да бъде осигурено покритие само на част от краткосрочните задължения. Коефициентът на незабавна ликвидност и в двата варианта е 0.001, при оптимални стойности от 0.5 до 0.7, което показва, че с наличните парични средства и краткосрочни финансови търговецът не може да покрие краткосрочните си задължения. Коефициентът на абсолютна ликвидност и в двата варианта също е 0.001, при оптимални стойности над 0.3, което показва, че с наличните парични средства търговецът не може да покрие краткосрочните си задължения, без да е необходимо да продава други активи. Заключението на вещото лице е, че дружеството има по-малък размер на краткотрайните активи в сравнение с по-значителен размер на

краткосрочните задължения и тяхната изискуемост, при което е изпаднало в пълна зависимост от кредиторите си.

Показателите за финансова автономност са отразени в таблица № 10 на заключението, като отново са дадени в два варианта – съгласно баланса към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г., 31.12.2022 г. и 12.10.2023 г. и с включване на публичните задължения към 12.10.2023 г. Анализът им показва, че коефициентът на финансова автономност за разглежданите периоди и варианти има отрицателно стойностно измерение и е съответно -0.274 и -0.283, т.е. под приетия в практиката минимум от 0.33, което е категоричен показател за декапитализиран собствен капитал и показва, че е налице превишение на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са достатъчно обезпечени с имуществото на предприятието. Коефициентът на задлъжнялост е съответно -3.638 и -3.526, при приета в практиката стойност от 0.37, което показва състояние на свръхзадлъжнялост на търговеца. В таблица № 11 от заключението е отразена и капиталовата структура на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД.

Всички показатели за обръщаемост на краткотрайните материални активи за разглежданите периоди са с нулеви стойности, тъй като дружеството не притежава краткотрайни материални активи /материални запаси/. Коефициентите за рентабилност са с отрицателни стойности, показващи декапитализация на дружеството.

От обявените и представени ГФО и от заключението на ССЕ е видно, че към 31.12.2020 г. дружеството е реализирало общо приходи от 10 хил.лв. и общо разходи от 2 хил.лв., т.е. счетоводна печалба е в размер на 8 хил.лв., към 31.12.2021 г., 31.12.2022 и 12.10.2023 г. не е осъществявало търговска дейност и има нулеви стойности на приходи и разходи, а при вариант с включени публични задължения към 12.10.2023 г. има загуба от – 17 хил.лв.

Според вещото лице е налице трайна тенденция дружеството да отчита отрицателен финансов резултат от своята дейност, а от 01.01.2021 г. до 12.10.2023 г. не осъществява дейност.

В заключението е отразено, че от прегледаните счетоводни регистри на сметките от група 50 "Парични средства" за периода 01.01.2020 г. -12.10.2023 г. се установява, че са извършвани плащания в общ размер на 1 978,68 лв., от което 1 938,38 лв. са изплатени задължения по застраховка "Гражданска отговорност". Последното извършено плащане е на 16.12.2020 г. в размер на 401,21 лв. Последното извършено погасяване на публични задължения за данъци и осигуровки е на 25.06.2014 г.

Според заключението на ССЕ, длъжникът не притежава парични средства и бързо ликвидни активи, с които да се покрият началните разноси в производството по несъстоятелност. Вещото лице е отразило, че вземанията от клиенти и други вземания са трудно събираеми, тъй като са с падеж преди повече от една година.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съдът е сезиран с молба за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност и свръхзадлъженост.

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл.1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл.607а, ал.1 и чл.612, ал.1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл.610 и чл.611, ал.2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец – чл.611, ал.1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник – чл.609 ТЗ; 5) сдружения и фондации – чл.14, ал.4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица, тъй като предвид качеството му на търговско дружество той представлява търговец по смисъла на чл.1, ал.2, т.1 ТЗ.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл.608, ал.1, т.1 ТЗ – породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл.608, ал.1, т.2 и т.3 ТЗ – публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл.608, ал.1, т.4 ТЗ – задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5/ член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6/ ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая молителят, в качеството си на длъжник, е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

Съгласно чл.607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност – общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл.64, ал.3 ТЗ. Тези две основания за откриване на производството по несъстоятелност са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата /в този смисъл - Решение № 201 от 11.12.2014 г. на ВКС по т. д. № 659/2014 г., I т. о., ТК/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл.625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят в условията на кумулативност се позовава и на двете основания - наличието на неплатежоспособност и на свръхзадълженост.

Според чл.608, ал.1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1) парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2) публичноправно задължение на

държавата или общините, свързано с търговската му дейност, 3) задължение по частно държавно вземане, или 4) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", а елементите му са очертани и в чл.631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория и съдебната практика да приемат, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл.608, ал.1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Длъжникът е стопански способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност / в този смисъл Решение № 71/30.04.2015 г. на ВКС по т. д. № 4254/2013 г., I т. о./. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване /осребряване/ да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т. е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като краткотрайни /текущи/. Те от своя страна се подразделят на четири групи – материални запаси /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 година/, краткосрочни инвестиции /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т. е. за препродажба/ и парични средства /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е

въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността /счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден /продаваем, събираем/ в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл.608, ал.1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл.608, ал.1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително /а не само счетоводно/ ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото /така Решение № 54/8.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3035/2013 г., Решение № 216/29.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 448/2016 г., II т. о. и др.. В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: 1) дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и 2) при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл.631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника, което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установи, че към датата на приключване на устните състезания молителят има изискуеми задължения, представляващи както парични задължения по търговски сделки, така и публичноправни задължения, свързани с търговската му дейност, т.е. налице са задължения по смисъла на 608, ал.1, т.1 и т.2 ТЗ. Установи се, че тези парични задължения са в общ размер на 1 391 309,14 лв. по баланс, а според заключението на ССЕ – 1 408 132,42 лв. при включване на публичните задължения в размер на 40 052,82 лв. Същевременно, според представените счетоводни баланси и заключението на ССЕ, балансовата стойност на краткотрайните активи е в размер на 969 хил.лв. От заключението на СИЕ се установи, че коефициентът на обща ликвидност, който по правило се явява основен показател за състоянието на неплатежоспособност, показва, че с наличните краткотрайни активи търговецът не може да изплати краткосрочните си задължения, а коефициентите за незабавна и абсолютна ликвидност са значително под базовите стойности, което е показател за малкото тегло на краткосрочните вземания и паричните средства на длъжника. От съставения от вещото лице списък на вземанията е видно, че част от тях могат да бъдат разглеждани като евентуално несъбираеми - напр. вземанията от Вагоно-ремонтен завод Левски АД /в несъстоятелност/ в размер на 33 114,60 лв. са с дата на падеж към 2015 и 2016 г., което поставя

под въпрос както възможността за събирането им поради откритото производство по несъстоятелност, така и поради евентуалното им погасяване по давност. На база тези данни краткотрайните активи на молителя са явно недостатъчни за покриване на изискуемите му задължения.

Констатираната неспособност на молителя да погаси изискуемите си парични задължения не е достатъчна, за да се приеме, че същият е неплатежоспособен по смисъла на чл.608, ал.1 ТЗ. Необходимо е да се установи, че това състояние има траен характер, което налага и отговор на втория подвъпрос – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл.631 ТЗ. Този въпрос обаче има смисъл да се поставя само, ако молителят продължава да развива търговската си дейност, тъй като само при наличие на такава дейност затрудненията хипотетично биха могли да бъдат временни. Ако дейността е преустановена, то очевидно молителят не би могъл да придобие активи, чрез които да изплати задълженията си. От заключението на ССЕ и приложената по делото декларация се установява, че от 01.01.2021 г. молителят напълно е преустановил търговската си дейност, което обуславя и невъзможността му да генерира бъдещи приходи, с които да погаси изискуемите си задължения. При тези данни е очевидно, че затрудненията на длъжника не са временни, а трайни, както и че той не разполага с ликвидно имущество, достатъчно за покриване на задълженията. Настоящата икономическа пасивност на молителя не би му позволила да погаси установените му изискуеми парични задължения. Следователно понастоящем молителят е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на паричните си задължения чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи.

При така установеното състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл.608, ал.1 ТЗ, съдът да определи началната дата на това състояние.

Началната дата на неплатежоспособност се определя след преценка на цялостното икономическо състояние на търговеца - длъжник, посредством коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова задлъжнялост, чрез които се установява началният момент на обективната трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни/текущи задължения с краткотрайните си активи, като спирането на плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредитор/и сами по себе си, без изследване на причините за тях, не е достатъчна база за определяне на икономическото състояние на длъжника. По аргумент от чл.608, ал.3 ТЗ фактът на спиране на плащанията към отделен кредитор или към няколко кредитори е от значение за началната дата на неплатежоспособност, но само ако неплащането се дължи на трайно изразена липса на ликвидни краткотрайни активи, достатъчни за покриване на краткосрочните/текущите задължения към всички кредитори по чл.608, ал.1 ТЗ.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай началната дата на неплатежоспособност следва да бъде определена на 31.12.2020 г., поради следните съображения:

В рамките на изследвания период 2020 г. – 2023 г. към всеки момент коефициентите на обща, бърза и абсолютна ликвидност са непроменливи и са значително под възприетите в практиката базови стойности. Коефициентът на обща ликвидност, който е и основният показател, е със стойност от 0.697, а

коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност са 0.001. Следователно още към 31.12.2020 г. е налице влошено икономическо състояние на дружеството-молител. От посочените в заключението дати на падежи на задълженията е видно, че дружеството е в забава за заплащане на задължения по търговски сделки с "Лемур Груп" ЕООД, "Металик" АД /н./, "Агрокомплекс Симеоновград" АД още от 2015 г. Доколкото обаче производството се развива по молба на длъжника, не са налице достатъчно данни относно действителните отношения с посочените контрагенти, респ. относно наличието на уговорки относно разсрочване на задълженията. Вещото лице е установило, че последното извършено плащане е на 16.12.2020 г. и то по застраховка "Гражданска отговорност", след което длъжникът е спрял всички изискуеми плащания. Съвкупният анализ на тези доказателства води до извод, че още от 2020 г. е налице трайна и необратима тенденция на задължняване като обективен белег на проявление на неплатежоспособност. Макар и през същата година да е отчетена печалба на дружеството от 8 хил.лв., при вече влошените икономически показатели към края на годината длъжникът е спрял всички плащания към кредиторите, а през следващите години длъжникът е преустановил изцяло търговската си дейност. Ето защо следва да се приеме, че установената по делото начална дата, към която дружеството не е могло да осъществява плащания на задълженията си към кредиторите като израз на трайно влошено икономическо състояние, е 31.12.2020 г.

Съдът следва да се произнесе и по второто кумулативно въведено с молбата основание за откриване на производство по несъстоятелност, а именно – свръхзадълженост.

Разпоредбата на чл.742, ал.1 ТЗ предвижда, че търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно, за да покрие задълженията му. При преценката за наличие на свръхзадълженост е необходимо да се изследват характеристиката на активите, тяхното действително съществуване, реализируемост и реална пазарна цена, обезпечаваща интереса на кредиторите, характеристиката на пасива и реалната възможност за противопоставяне на погасителни за задълженията на дружеството основания, както и да се направи критична оценка на тенденциите в икономическото развитие на търговеца, в обосноваване на извод, че състоянието на свръхзадълженост е преодолимо без съществен риск за интересите на кредиторите /в този смисъл - Решение № 55 от 17.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 618/2018 г., I т. о., ТК /.

В конкретния случай се установи, че дружеството-длъжник не разполага с никакви дълготрайни материални активи, както и че към датата на приключване на устните състезания по делото реалната пазарна стойност на всички притежавани от него действително съществуващи МПС, дългосрочни финансови активи, вземания и парични средства, чрез които да може да покрие паричните си задължения, възлиза на 1 018 929,21 лв., което имущество не е достатъчно да покрие всички негови задължения в общ размер от 1 408 132,42 лв. От заключението на ССЕ се установява, че коефициентите на финансова автономност и задължнялост в рамките на целия изследван период показват, че е налице декапитализация, т.е. налице е превишение на задълженията спрямо собствения капитал и съществуващите задължения не са достатъчно обезпечени с имуществото на предприятието.

Следователно установената по делото най-ранна дата, към която е налице това състояние на свръхзадълженост на дружеството също е 31.12.2020 г.

По тези съображения и на основание чл.630,ал.1 от ТЗ съдът следва да обяви неплатежоспособността и свръхзадължеността на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД и да открие производство по несъстоятелност.

Преценката относно реда, по който следва да се развива производство по несъстоятелност следва да се направи на база конкретните данни по делото. Нормата на чл.630,ал.2 от ТЗ предвижда, че когато е очевидно, че продължаване на дейността би увредило масата на несъстоятелността, съдът може да обяви длъжника в несъстоятелност и да постанови прекратяване на дейността му, като вариантите за това са два: едновременно с откриване на производство по несъстоятелност или след постановяване на решението за откриване производство по несъстоятелност, но преди да е изтекъл срокът за предлагане на план по чл.696 от ТЗ.

Предпоставка за обявяване на длъжника в несъстоятелност при условията на първата хипотеза е съдът да е бил изрично сезиран за това с искане на някой от изчерпателно посочените в нормата субекти. В този смисъл – Решение № 44 от 27.05.2014 г. по т.д.№ 3286/2013 г., II т.о. на ВКС и Решение № 124/21.01.2014 г. по т.д.№ 1058/2012 г., I т.о. на ВКС. С оглед спецификата на производството по несъстоятелност, това искане е допустимо да бъде валидно направено до приключване на устните състезания по делото в първата инстанция.

В случая молителят-длъжник е сезирал съда само с искане за откриване на производство по несъстоятелност, без да иска обявяването му в несъстоятелност още с подаването на молбата за откриване на производството.

При това положение и на основание чл.630,ал.1 от ТЗ съдът следва да обяви неплатежоспособността и свръхзадължеността на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД при посочената начална дата и да открие производство по несъстоятелност при условията на чл.630, ал.1 ТЗ.

Следва да бъде назначен за временен синдик К. И. от списъка на синдиците на Министерство на правосъдието.

За да могат да се постигнат целите на производството по несъстоятелност и за да не се разпилява имуществото на дружеството следва да се допусне обезпечение чрез налагане на заповест и възбрана, съгласно чл.630, ал.1, т.4 ТЗ. На основание чл.630, ал.1, т.5 ТЗ следва да бъдат указани и сроковете за предявяване на вземанията, съгласно чл.685, ал.1 ТЗ.

Водим от горното и на основание чл.630, ал.1 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността и свръхзадължеността на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността и свръхзадължеността – 31.12.2020 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***.

НАЗНАЧАВА за временен синдик К. И., с адрес: БЪЛГАРИЯ, област Враца, община Враца, ***, телефон: ***, електронна поща: ***, на който следва да се изпрати съобщение в 2-седмичен срок от съобщението да представи писмена декларация по чл.656, ал.2 ТЗ вр. чл.655 ТЗ, придружена от писмено съгласие по чл.656, ал.1 ТЗ, както и доказателства за застраховка по чл.663а ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ текущо месечно възнаграждение на временния синдик за сметка на масата по несъстоятелността в размер на 1 200 лв., считано от датата на встъпване в изпълнение на задълженията.

ПОСТАНОВЯВА, че ще се произнесе с изрично определение за датата на встъпване в длъжност на временния синдик.

УКАЗВА на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД, чрез представляващия А. С. Г., че в 14-дневен срок от откриване на производството има задължение да предостави на съда и на синдика информацията по чл.640, ал.1 ТЗ във връзка с дейността на предприятието и имуществото си, списък на плащанията в брой или чрез банков превод, извършени в срок от 6 месеца преди началната дата на неплатежоспособността и надвишаващи 1200 лв., списък на извършените плащания към свързани лица за срок от една година преди началната дата на неплатежоспособността, нотариално заверена декларация, в която се посочват отделните вещи, имуществени права и вземания, имената и адресите на длъжниците си, както и на основание чл.640, ал.2 ТЗ поисканата от синдика информация относно търговската му дейност, като при неизпълнение на тези задължения, на законния представител ще бъде наложена глоба в размер до 5000 лв.

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ чрез налагане на възбрана и запор върху имуществото на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***.

УКАЗВА на кредиторите на "БИ ПИ ТРАНСПОРТ" ООД, ЕИК ***, че следва да предявят писмено своите вземания пред съда по несъстоятелността в срок до един месец от вписване на решението в търговския регистър.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенцията по вписванията препис от настоящия съдебен акт за извършване на вписването му на основание чл.622 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ решението в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от решението на молителя.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно назначения временен синдик.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, съгласно чл.613а, ал.1 ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____